

Azılı Katiliyim İç Sesimin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Şubat 2018

Bir dövme armağan edebilirim şiire
Şehidiyim ne de olsa şehrin
Ucube varlığında nankör yetilerin
Azılı katiliyim
İç sesimin.

Amansız sarkan ipinde gök kubbenin
Ansızın şakıyan dilinde ön sözü
Yine mesnetsiz bir şarkıdan hallice
Ben hayli darmadağın
Yine de edebimim mahareti bunca suskunluğum.

Şifresinde saklı ölüm, hayatın
Genlerin de manifestosu
Yazılmaya aday her şiir ve hikâye.
Öykündüğüm minvalde
Katıksız bir hüznün
Oysaki söz verdim anneme henüz dün:
Çıtkırıldım bir fani olmayı ben dilemedim
Hele ki bakir acıların meftunu
Bir gölge olmayı.
Hibe filan da etmedim dünümü
Katmerli bir sızıda
Yanık kelamın da hangi
Kopuk teliyse
Evet, söz verdim Tanrıya:
Hem de dünden önce
Daha annemin rahmine düşmeden
Üstelik babam filan da yoktu cihanda.

Ben kuru kafama
Bir darbeden meal yüklendiğim
Bir minvalde başlamadan sonlandığım.
Teyit ediyorum öldüğümü:
Doğmama çok zaman var yine

Tanrı katında
Hele ki okumayı unuttuđum hutbelerde
Cebbar varlığına
Kanat takan bir melekten aldığım saflığı
Islatırken gzyaşlarımla
Hangi yükümlülüđü tehir etsem de
Gülümsediđim kadar
Ađlamayı da sineye eksem.

Gitsem de bir
Kalmak zaten olmadı seimim
Hele ki hi gelmediđimi
Kime inkâr edebilirim?
Görülmediđime kani bir deli
Kaynadıka için için bu bedbin benlik
Kaydığım Őu eksende
Varsın gerekleşmesin tek muradım,
Varsın
Bir heceden öte
Bir de tanı koysalar
İimdeki soluksuz aşka.